

“Με την σιγουριά ότι θα συναντηθούμε κάποια μέρα στην ελευθερία κάποια μέρα στην ελευθερία”!!!

Σύντροφοι/ισσες,

Το να διαβάζω το κάλεσμα συνάντησης για τα διαφορετικά "διεθνή δίκτυα μεταφράσεων" στην Θεσσαλονίκη, έδωσε για ακόμα μια φορά εξήγηση σ'αυτους τους τοίχους και σ'αυτα τα κάγκελα: στον φόβο ότι δεν πείθονται πια οι εξημερωμένοι δούλοι, η καταστολή είναι η μοναδική απάντηση. Όποιος αφιερώνεται στην αντιπληροφόρηση ,κατακερματίζει την άγνοια, την λήθη, την ανικανότητα, την σιωπή, την υποταγή και την απομόνωση στα οποία κάθε έκλυτο καθεστώς (δηλ. κάθε κράτος) ήθελε να πνίξει όλες τις ατομικότητες.

Βλέποντας ότι δεν μπορώ να είμαι παρούσα εκεί μαζί σας (θα μου ήταν πολύ ευχάριστο), σας χαμογελώ από το κελί Θ της γυναικείας πτέρυγας υψίστης ασφαλείας των φυλακών Rebbilia στη Ρώμη, στην οποία οι υπερασπιστές του ιταλικού κράτους, με έχουν κλείσει, με την ψευδαίσθηση ότι θα με υποτάξουν και εξουδετερώσουν. Είμαι η Elisa, αναρχική συντρόφισσα , που μαζί με τον αναρχικό ατομικιστή Stefano, διαχειριζόμουν το αναρχικό blog "Culmine" μέχρι ότου στις 13/6/2012 συλληφθήκαμε με την κατηγορία της ανατρεπτικής οργάνωσης, απόπειρα και προτροπή με σκοπό την τρομοκρατία.

Πιστεύω πως η φυλακή δεν είναι ένα επαρκές εμπόδιο για να σταματήσει η αντιπληροφόρηση και χάρις αρκετών συντρόφων έξω από τη φυλακή, η "Culmine" (ως ιδέα ενός blog) συνεχίζει να μεταφράζει και να κυκλοφορεί διάφορες επικοινωνίες και γραπτά.

Ξέρω πως ίσως φανεί ως αντίφαση, αλλά ειλικρινά πιστεύω ότι μια διαδρομή απελευθέρωσης και πραγματικής ανατροπής, θα έπρεπε να γίνεται παράλληλα με το να ξέρεις να ζεις χωρίς την τεχνολογία (ή τουλάχιστον χωρίς υπερβολική χρήση αυτής). Όχι μόνο γιατί σ' αυτή την εποχή είναι αναπόφευκτο να εξαρτάσαι από αυτήν, αλλά και γιατί κινδυνεύεις να αποκαλυφθείς , όταν πρόθυμος μπαίνεις μέσω ενός είδους ανταγωνισμού με την πάντα πιο αναβαθμισμένη τεχνολογία του ελέγχου (προπάντων στην περίπτωση που προτιμάς να προστατευθείς μέσα από την ανωνυμία). Με κάθε τρόπο, αν θέλουμε η αντιπληροφόρηση να συνεχίσει να έχει ένα διεθνές αποτέλεσμα σε ρεαλιστικό χρόνο, (ίσως) πρέπει να συνυπολογίσουμε την εποχή στην οποία ζούμε.

Σε κάθε περίπτωση η δουλειά των μεταφράσεων και της διάχυσης των επικοινωνιών, των αναλήψεων ευθύνης , των γραπτών, των καλεσμάτων και τόσων άλλων, είναι θεμελιώδεις. Δίνει σε πρώτο λόγο, φωνή στους αναρχικούς φυλακισμένους, στους εξεγερμένους και επαναστάτες όλου του κόσμου. Επιτρέπουν μία διαλεκτική ανάμεσα στις διαφορετικές διεθνείς πραγματικότητες αγώνα, διεγείρουν διαμάχες, βοηθούν τις διάφορες ατομικότητες να τελειοποιήσουν τα όπλα της αλληλεγγύης, δεν ξεχνάνε τους/τις συντρόφους/ισσες πεσόντες στη μάχη.

Το κεφάλαιο κατέχει μία ευρεία γκάμα δυνατοτήτων καταστολής και εγώ δεν έχω καν τα εργαλεία, αλλά ούτε και τις γνώσεις ώστε να σας κάνω να πλήξετε με αυτό το θέμα.

Αυτό που είναι σημαντικό να γίνει γνωστό στο εσωτερικό του αναρχικού χώρου, με τη βασική οξυδέρκεια, είναι να μην αμφισβητείται ποτέ η ταυτότητα των ατομικότητων με τις οποίες σχετίζεται το κάθε δίκτυο. Αλλά ακόμα πιο σημαντικό είναι να μπορούμε να υπολογίζουμε σε κοντινούς συντρόφους/ισσες, πρόθυμους να πάνε μπροστά το πολύτιμο εγχείρημα της αντιπληροφόρησης σε περίπτωση καταστολής. Έτσι λοιπόν θα ήταν χρήσιμο να παρουσιάζονται ξεκάθαρα και ως ατομικότητες και ως blog.

Στην ιστορία της ιταλικής αντι-αναρχικής καταστολής είναι η πρώτη φορά που διώκεται ένα blog (συλλαμβάνονται οι διαχειριστές και το blog σταματάει να υπάρχει ως τέτοιο) και αυτό δεν πρέπει να περάσει αδιάφορα. Σίγουρα δίνει περισσότερες αφορμές για να συνεχιστεί αυτό που υπάρχει στην καρδιά μας!

Ελπίζω ότι αυτή η συνάντηση στο Αναρχικό Στέκι ΝΑΔΙΡ να είναι μια ευκαιρία για να εκφραστεί η αποφασιστικότητα, να εμβαθυνθεί η γνώση του καθενός/μιας ώστε να πάμε μπροστά περισσότερο από ποτέ.

Ένα μεγάλο επαναστατικό χαιρετισμό σε όλους σας!

13 Φεβρουαρίου 2013

Elisa, αναρχική φυλακισμένη

Rebbibia, Ρώμη

Elisa oli Bernarolo

c/c Rebbibia Femminile

Via Bartolo Zonigo, 92

00156 ROMA

ITALIA